

[Rønholt]

eligt, at man forsøger sig med agerbrug. Problemet er ikke, at enkelte rydder et lille stykke jord for skov til opdyrkning, men når tusinder gør det, får det konsekvenser. Det er ikke et ukendt fænomen på vore breddegrader, for også de tempererede lande var i tidernes morgen dækket af skov, og skovrydning dengang tjente samme formål som skovrydning i dag i de tropiske områder, men først nu er vi blevet klar over de klimamæssige konsekvenser deraf. Andre problemer som artsmangfoldighed af dyre- og plantearter har også betydning for det biologiske kredsløb.

En del af løsningen ligger i – som generalsekretæren for UNCED, Morris Strong, forventer – at de industrialiserede lande må anerkende deres hovedansvar for de globale miljøforringelser og forpligte sig til effektivt at begrænse og forebygge dem. Både industri- og udviklingslandene må forstå nødvendigheden af at integrere miljøaspekterne i de nationale udviklingsplaner og strategier, og endelig må de industrialiserede lande hjælpe udviklingslandene i deres bestræbelser for at opnå en bæredygtig udvikling ved at overføre additionelle ressourcer og fremme udviklingslandenes muligheder for at få del i den teknologiske udvikling.

Som man kan se, er alle disse forhold omfattet af den motiverede dagsorden, hvorfor jeg på Det Konservative Folkepartis vegne skal anbefale, at man stemmer for den.

Hanne Severinsen (V):

Konferencen i Rio om miljø og udvikling er nok en af de mest ambitiøse i nyere tid. Dagsordenen er særdeles alvorlig: Vi har mange miljøproblemer, som tårner sig op, vi har fattigdom og nød alt for mange steder på Jorden, og samtidig går udviklingen i de fattige lande alt for langsomt.

Verden har netop overvundet den kolde krig, men i dens kølvand dukker de hidtil skjulte miljøkatastrofer i Øst frem til overfladen. De kommende års hovedspørgsmål skal og må være miljø og udvikling. Når menneskeheden har stået over for udfordringer, har det altid været vigtigt, at man greb løsningerne praktisk an, for besværgelser hjælper ikke noget, og dommedagsprofetier giver handlingslammelse.

Forud for konferencen er gået mange forberedelser. Et vigtigt dokument i processen var Brundtlandrapporten fra 1987 om en bæredygtig udvikling. Nogle vil påstå, at vækst ikke kan være bæredygtig, men det er vores opfattelse, at vækst er selve forudsætningen for at løse de mange problemer, men det må gerne være en vækst, der springer nogle af de fejltagelser over, som vi har gjort, og det vil sige, at den udnytter en bedre tilpasset teknologi, der baserer sig på det lokale og bygger på hjælp til selvhjælp.

I et demokratisk styret land laves spillereglerne hele tiden om. Vi må i dag prise os lykkelige over, at vi har haft afskrivningsregler, der betød, at gammeldags fabrikker og maskiner blev kasseret, og at der blev stillet miljøkrav, så man bestandig fandt en bedre og renere teknologi. Men trods fremskridt er det et faktum, at vi 25 pct. bruger 75 pct. af ressourcerne, eller som den indiske Sunita Narain ved konferencen om miljø og udvikling på Christiansborg udtrykte det: »Hvis England kan udnytte hele verdens ressourcer, hvor mange verdener kan ulandene så bruge?«

Omvendt må vi sige til ulandene, at med den befolkningsvækst vil en fortsat udvikling i retning af bedre velstand også betyde et forbrug af energi og ressourcer, som vil være en bombe under jordklodens fortsatte eksistens. Hvor verdens befolkning i 1975 var på 4 mia., vil den om 25 år være vokset til 6 mia. Hvis en sådan vækst også betyder, at man vil leve på samme måde som de rigeste i vores verden, vil det betyde, hvis man f.eks. forestillede sig den amerikanske drøm med hver mand sin bil, temmelig mange biler i denne verden.

Mange ulande er nok bekymrede for, at industrilandene med vores fokusering på de verdensomspændende miljøproblemer er ude på at holde ulandene nede i en ny form for imperialismen. Vi vil have, at de skal bevare deres tropiske regnskove, hvor vi fældede vores for hundreder af år siden. Vi vil have, at de skal sikre den biologiske mangfoldighed, som vi har svært ved at sikre i vores meget intensivt dyrkede områder. Vi vil sikre, at der ikke bliver en global opvarmning ved drivhuseffekten, men det er jo os, der har det store energiforbrug.

Det er derfor naturligt, at ulandene først og fremmest koncentrerer sig om at sikre, at de